

ABC

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

As. E. ABC

Bezrobocie i deflacja

Zanotowaliśmy wczoraj dwa rekordy z różnych dziedzin życia gospodarczego. Ilość bezrobotnych, zarejestrowanych w państwowych urzędach pośrednictwa pracy, wzrosła do 386.000, zaś obieg banknotów Banku Polskiego spadł do 924 milionów zł.

O ile druga cyfra jest ścisła i pewna, o tyle pierwsza, wskazująca ilość bezrobotnych, daleka jest od przedstawienia rzeczywistego stanu rzeczy. Obok bezrobotnych, zarejestrowanych, mamy niezarejestrowanych. W każdym razie jest rzeczą pewną, że skoro statystyka zarejestrowanych wykazała nowy smutny rekord, to i liczba niezarejestrowanych musiała wzrosnąć.

Odczuwamy wszyscy na własnej skórze, że siła nabywcza i płatnicza społeczeństwa nadal maleje. Wzrost liczby bezrobotnych jest najlepszym tego wskaźnikiem, zaś obieg pieniądza jest wskaźnikiem temperatury deflacji.

W okresie dyskusji budżetowych nasuwa się myśl, że łopnieć wciąż to, co można obciążyć podatkami. Maleje produkcja i obieg pieniądza.

Dwa smutne rekordy: rekord deflacji i rekord bezrobocia, narzucają nam pytanie, czy celowa jest droga, która do nich prowadzi. Można ją zrozumieć, gdyby się wiedziało, jakie pozytywne na dzieje łączą się z tem, co się dziś robi w polityce gospodarczej.

Głównym hasłem tej polityki jest przystosowanie do zmienionych warunków. Doświadczenia ostatnich dwóch lat wykazują dobitnie, iż przystosowanie życia do takiej różnicy poziomów cen, jaka występuje dziś w porównaniu do lat ubiegłych, jest przy zastosowaniu obecnych metod nie dościgniętym marzeniem.

Jeżeli nawet w tej czy innej dziedzinie zrobi się krok naprzód w kierunku przystosowania, to równocześnie dalszy spadek cen, przedewszystkiem rolniczych, obala znów wszelkie nadzieje na przywrócenie zachwianej równowagi.

Rewizja u dra Mosdorfa

Noży dzisiaj około godziny 1-szej do mieszkania znanego przywódcy młodych narodowców, dra Jana Mosdorfa, przybyła policja mundurowa i śledcza, celem dokonania rewizji. Policja nie zastała w domu dra Mosdorfa, przeprowadziła jednakże szczegółową, parę godzin trwającą rewizję w jego mieszkaniu. Rewizja nie dała żadnych wyników.

Powody nagłej rewizji nie są znane.

Petycje robotników do Prezydenta

Do Zamku nadeszły liczne petycje związków zawodowych robotników okręgów przemysłowych Łodzi, Białogostku i innych miast. W petycjach tych robotnicy zwracają się do p. Prezydenta RP. o wstrzymanie wejścia w życie przepisów, powiększających czas pracy — przemysłu.

Wszystkie stronnictwa przeciw projektom B.B.

Dzisiejsza dyskusja konstytucyjna w Sejmie

Zapowiedziana na dziś dyskusja w pełnym sejmie nad tezami konstytucyjnymi BB nie wzbudziła tego zainteresowania, jakiego oczekiwały sfery sanacyjne. Publiczność zawiadła i galerje świeciły pustkami. Natomiast klub BB stawił się niemal w komplecie i — co rzadko się zdarza w ostatnich czasach — już przed 10 rano przybyli wszyscy bez wyjątku członkowie rządu z premierem Jędrzejewiczem na czele. Wywołało to pewne zdziwienie, gdyż p. premier w przemówieniu swoim, wygłoszonym przy ogólnej dyskusji budżetowej, podkreślił desinteressement rządu w sprawie zmiany ustroju.

Piętnaście minut po 10-ej marszałek Świątalski otwiera posiedzenie. Najpierw składają ślubowanie dwaj posłowie Str. Ludowego, wchodzący do Sejmu w miejsce skazanych wyrokiem brzeskim, a mianowicie, b. marszałek Rataj i p. Steinhof, oraz wybrany również z listy Centrolewu, ale powracający do BB, pos. Cieplik. Skolei marszałek udziela głosu referentowi tez ustrojowych wicemarszałkowi Carowi.

W mdłej atmosferze

Początek rozprawy jest mdły. W kulisach wiadomo już, że cała opozycja oraz mniejszości narodowe, złożą jedynie deklaracje, ale w dyskusji udziału nie wezmą. Referat p. Cara trwa przeszło półtorej godziny. Jest naogół słaby i wypowiedziany bez przekonania. Nie to zresztą dziwne. Mówi na ten sam temat już po raz czwarty i nie może wydożyć akcentów szczeroci. Jedynie małe potknięcie referenta wywołują na sali pewne ożywienie. Na przykład, gdy mówi o państwie polskim jako „nowem“, a nie „odrodzonym“. Niezwykłym wynalazkiem chemicznym jest „atomizacja komórek“, jako określenie parlamentaryzmu. Kilkakrotnie mówca używa dziwnego zwrotu „stargala“, mocniejszych akcentów dobywa i głos jego brzmi donośniej, gdy krytykuje dyktaturę. Dowodzi, że BB. jest demokratyczne i wyraża dbałość o wolność obywatelską.

Ławy rządowe powoli pustoszeją. Pierwszy wysuwa się plk. Beck, a za nim inni. Słucha jedynie pilnie do końca premier Jędrzejewicz.

Od bieguna do bieguna

P. Car na wstępie swoich wywodów zastanawia się nad ogólną sytuacją, jaką wytworzyła się po wojnie. Nastąpiły głębokie przeobrażenia w życiu gospodarczym, społecznym i w stosunkach politycznych. Dziś jesteśmy jak gdyby na przełomie dziejów. Zmiany, które zaszły, wymagają z konieczności rozwiązania zagadnień ustrojowych. Państwo musi obecnie nie tylko utrzymać ład i bezpieczeństwo, ale wkroczyć w dziedzinę, do których przedtem nie wkraczało. Jeżeli zaś ma do spełnienia nowe funkcje, to nie może być oparte na takim samym ustroju, na jakim opierało się państwo przedwojenne. Społeczeństwo domaga się od państwa ingerencji w różne sprawy i w tych warunkach oparcie się na doktrynie liberalizmu go-

spodarczego i społecznego wystarczyć nie może.

Chodzi nie tylko o drobne niedomagania parlamentaryzmu. Kryzys sięgnął do samych podstaw i w konsekwencji wywołał przesilenie form ustrojowych. Parlamentaryzm należy już do przeszłości i prawem reakcji muszą powstać inne formy ustroju. Prąd poszedł od bieguna do bieguna, od parlamentaryzmu do dyktatury. Dyktatury powstają tam, gdzie jest jakiś głęboki społeczny czy polityczny ferment, jak w Rosji, we Włoszech czy Niemczech.

W Polsce niema dyktatury

W Polsce niema ani nigdy nie było dyktatury. Nie może być dyktatury tam, gdzie niema dyktatora. Józef Piłsudski nigdy dyktatorem nie był. Jeżeli panowie wezmą pod uwagę, że Józef Piłsudski, który skupił w swych rękach pełnię władzy państwowej, potrafił w r. 1922 przejść do swego zacisza w Sulejówku, jeżeli uwzględnimy, że Józef Piłsudski skupiwszy po raz drugi pełnię władzy w Polsce w r. 1926, ograniczył się do skromnej roli ministra Spraw Wojskowych i stara się pociągnąć do życia państwo zdrowe siły tkwiące w społeczeństwie. To mamy prawo twierdzić, że Józef Piłsudski nie jest dyktatorem, lecz jest wielkim autorytetem moralnym. (oklaski na ławach BB.).

Dyktaturze — kontynuuje p. Car — stawiam dwa zarzuty: 1) Opiera się ona na jednostce, której załamanie się może być także załamaniem się całego systemu, a więc ma w sobie moment nietrwałości. 2) Dyktatura nie karzysta w sposób należyty ze zdrowych sił, które tkwią w państwie, z inicjatywy jednostek, a wśród elementów, jakimi rozporządza państwo, najcenniejszym jest człowiek. Nie można jednak przejść obojętnie nad tem zagadnieniem, że w okresie powojennym dyktatura szerzy się w sposób dotychczas niespotykany, jawny lub mniej czy więcej ukryty. Jest to symptom, który wyłumaczyć można tem, że dyktatura jest wyrazem niezadowolnienia z istniejącego stanu rzeczy.

Naprawa

A zatem z jednej strony ustrój parlamentarny nie spełnił swojej roli, z drugiej nie znaleźliśmy zadawalającego rozwiązania w dyktaturach. Polska nadała sobie ustrój ultraliberalny i ultraparlamentarny. Przez to w okresie przedmającym staczała się ku wielkiemu niebezpieczeństwu, od którego uchroniły ją wypadki ma-

Rozczarowane mową Hiroty Sowiety Oskarżają Japonię o politykę wojenną

MOSKWA, 26.1. (PAT). — „Lzwiestja“, omawiając ostatnie przemówienie japońskiego Min. Spr. Zagranicznych, Hiroty, zaznacza, że mowa ta, która mogłaby odegrać pewną dodatnią rolę w poprośczeniu się stosunków międzynarodowych Japonii, nie osiągnęła tego celu.

Minister japoński — pisze dziennik — solidaryzował się z

formułą, akcentującą „misję narodową Japonii w Azji“. Naprężenie w stosunkach sowiecko-japońskich minister Hirota tłumaczy pewnymi zmianami w polityce sowieckiej, chcąc przez to zmniejszyć widocznie odpowiedzialność za pogorszenie się sytuacji na Dalekim Wschodzie.

Proponując pakt o nieagresji i godząc się na stworzenie komisji

granicznej sowiecko-japońskomandzurskiej oraz na sprzedaż kolei wschodnio-chińskiej, rząd sowiecki wykazał swą dobrą wolę utrzymywania trwałego pokoju. Ta pokojowa polityka Sowietów nie uległa i nie ulegnie żadnym zmianom pod warunkiem, iż rząd japoński przestanie liczyć na urzeczywistnienie planów agresywnych, które przygotowują w Japonii zwolennicy awantur i aneksyj wojskowych.

Na nieszczęście, zarówno mowa Hiroty, jak i zastąpienie ministra Araki generałem Hayaszi nie świadczą, iż rząd japoński skłonny byłby nie w słowach, lecz w czynie przystąpić do ostatecznej likwidacji naprężonej atmosfery, stworzonej w stosunkach z ZSRR przez politykę japońskich kół wojskowych.

TOKJO, 25.1. — Na otwartej przed dwoma dniami sesji Sejmu japońskiego wygłosił wielką mowę polityczną, Minister Spraw Zagranicznych, Hirota. Minister omówił stosunek Japonii do St. Zjednoczonych i Sowietów.

Na wstępie podkreślił on, że 27 marca Japonia zmuszona była wystąpić z Ligi Narodów, gdyż sprawa Mandzurji wykazała, iż niema żadnej zgody między Japonią a Ligą Narodów co do sposobów zachowania spokoju w Azji Wschodniej. Teraz zaś, mówił minister, gdy państwo mandzurskie powstało, naszym zadaniem jest uszanować jego niezależność, i sprzyjać rozwojowi na zdrowych podstawach.

Porzucając Ligę Narodów, Japonia wcale nie postanowiła przez to prowadzić na Dalekim Wschodzie polityki odosobnienia, owszem, naszym pragnieniem jest popieranie ducha wzajemnego zaufania przy jednoczesnym propagowaniu w świecie słuszności naszej sprawy.

W odniesieniu do Sowietów można przypomnieć, że oba kraje pozostawały w stosunkach normalnych nawet po powstaniu państwa mandzurskiego. Jednak w ostatnich czasach postawa Sowietów wobec Japonii, zdaje się ulegać zmianie. Jest rzeczą dziwną i godną ubolewania, iż rząd sowiecki rozpowszechnia obecnie niesłuszny krytykę w stosunku do Japonii, która nigdy nie przestała być lojalną wobec Związku Sowieckiego.

Mimo zasadnicze różnice ideologiczne i konstytucyjne, jakie nas dzielą, zawsze dążyliśmy do zachowania wobec Rosji stosunku dobrego sąsiedztwa i do rozstrzygnięcia wszelkich spraw na drodze pokojowej. To też, cokolwiek mówią o nas moskiewscy propagandziści, Japonia nie poczyniła żadnych przygotowań wojennych wzdłuż granicy sowiecko-mandzurskiej.

W odniesieniu do St. Zjednoczonych — oświadczył minister — Japonia daleka jest od stwarzania atmosfery zatargów i pragnie gorąco przyjaźni z tem państwem. Jestem głęboko przekonany, że i St. Zjednoczone zadzą sobie sprawę z położenia Japonii na Dalekim Wschodzie. Opinia amerykańska spowodu Mandzurji zwróciła się przeciwko Japonii i powstały między obu narodami nieporozumienia, a jednak muszę tu podkreślić, że ożywia nas jedynie pragnienie utrwalenia pokoju we wschodniej Azji.

4000 zł. kary na szkoły polskie

Do Warszawy nadeszły wiadomości o wysokich karach, nałożonych przez rząd kowieński za utrzymywanie jakoby pokrywom szkół polskich. Według oficjalnych wiadomości, nałożone zostały grzywny po 2 tysiące zł. na 2 szkoły polskie, za niezgłoszenie w przepisowym terminie rejestracji.

Ten Sejm nie ma moralnego prawa

Potrzeby zmiany obecnej Konstytucji Klub Narodowy nie neguje, ale stojąc na stanowisku, któremu dał już wyraz przed wyborem Prezydenta RP., stwierdza, że Sejm obecny przez swe pochodzenie z wyborów, które nie były wyrazem woli społeczeństwa, jak i przez trzyletnią działalność, będącą zaprzeczeniem roli przedstawicielstwa narodowego, nie ma moralnego prawa dokonania zmiany ustroju państwa, która może być przeprowadzona tylko przez Izby ustawodawcze, pochodzące znowu z wyborów, wolnych od fałszerstw i teroru.

Klub Narodowy oświadcza, że w rozprawie nad punktem 1-ym porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia, udziału nie weźmie. (Dokończenie na str. 2-giej)

Deklaracja

Klubu Narodowego

Po wznowieniu posiedzenia wszedł na trybunę pos. Winiarski i złożył imieniem Klubu Narodowego następujące oświadczenie:

Umieszczone w punkcie 1-ym dzisiejszego porządku dziennego sprawozdanie komisji konstytucyjnej dotyczy, jak głosi nagłówek, toku prac nad wnioskiem Klubu parlamentarnego BBWR. w sprawie zmiany konstytucji. Przedmiotem tego wniosku jest ustawa o zmianie konstytucji, która może być zatwierdzona jedynie w trybie, przewidzianym dla ustaw w ogóle w art. 3 Konstytucji, to jest w sposób regulaminowo ustalony, z uwzględnieniem art. 125 Konstytucji, wymagającego dla jej zmiany większości 2/3. Postępowanie Sejmu przy wnioskach, zawierających projekty ustaw, określa regulamin, poddając je 3 czytaniom. W szczególności postępowanie na podstawie sprawozdania komisji ustala ściśle art. 16 regulaminu, który przepisuje t. zw. drugie czytanie, określając je jako omówienie i przegłosowanie poszczególnych artykułów ustawy.

Sprawozdania odpowiadającego tym wymaganiom Sejm niema przed sobą, gdyż komisja w ogóle nie przedstawia żadnego wniosku wraz z projektem ustawy ujętym w artykule, lecz tylko sprawozdanie z dotychczasowych prac z załącznikiem pod tytułem „tezy konstytucyjne“. Znaczący to, że w sprawie wniosku o zmianę konstytucji nie może być powzięta uchwała Sejmu

Przygotowania do wyborów Mianowanie komisarza wyborczego

W Warszawie trwają już w pełni przygotowania wyborcze do samorządu.

Przy nadchodzących wyborach do Rady Miejskiej żydzi zapowiadają utworzenie wspólnego frontu. Na nadchodzący czwartek zwołane zostało posiedzenie wszystkich ugrupowań żydowskich, syjonistów. Agudy, w sprawie porozumienia się co do list

wyborczych.

Magistrat wyznaczył tak zwanego „komisarza wyborczego“. Na stanowisko to delegowany został radca Turski, który sprawdzić ma, jak rozszesane zostały i wykonane zlecenia co do zawiadomień wyborczych.

Jak obliczają władze muniypalne, ogólne koszty zawiadomień wyborczych nie przekroczą cyfry 20.000 zł.

Por. Jezierski nadal w areszcie

Sprawca zajęcia w garderobie Teatru Nowego na przedstawieniu komedji Grzymały - Siedleckiego „Czwarty do brydza“, porucznik rezerwy Norbert Jezierski, mąż artystki Jezierskiej, przebywa nadal w areszcie.

Stan zdrowia A. Różyckiego jest już zupełnie dobry. Artysta codziennie bierze udział w spektaklach.

Humor i satyra

Rebus

Walka z dudem plamistym
Główne siedlisko groźnej choroby

Zdezynfekowano i unieszkodliwiono

Jak już donosiliśmy, wczoraj przeprowadzono pierwszą w Warszawie dezynsekcję przy pomocy kwasu pruskiego. Dezynsekcji, t. zn. uwolnienia od robactwa, podano wszystkie pomieszczenia...

Epidemia jednak w stolicy rozszerza się dalej. Stwierdzono mianowicie, oprócz zanotowanych 25-ciu wypadków, trzy nowe wypadki tyfusu plamistego w rodzinie żydowskiej, zamieszkałej przy ul. Franciszkańskiej 21.

W ubiegłym tygodniu na terenie całej Polski zanotowano poważny wzrost zachorowań na tyfus plamisty, a mianowicie stwierdzono 99 wypadków, przeważnie na terenie województw wschodnich.

Wydział Zdrowia Zarządu Miejskiego otrzymał od władz nadzorczych polecenie zastosowania szeregu środków dla zapobieżenia epidemii.

Jeśli chodzi o zabezpieczenie się przed tyfusem, nie należy zapominać, że tyfus plamisty, jako choroba, jest zjawiskiem o podłożu społecznym. Nędza, brak pracy, bezdomność, brak kultury higienicznej — to są główne przyczyny i możliwości powstania epidemii i jej rozwoju.

poważnie, bo blisko o 30 procent (r. 1932 — 2.400, r. 1933 — 3.000).

Zdaniem sfer lekarskich, epidemia będzie wkrótce zlikwidowana, gdyż najważniejsze jej ognisko, a mianowicie dom noclegowy dla kobiet, już nie jest groźny.

Ogółem w Warszawie jest zresztą tylko 28 osób chorych na tyfus plamisty, z czego jedna osoba już zmarła. Pod obserwacją jest kilkanaście osób, a w ścisłej izolacji 332 osoby.

Wszystko to mięta naprzeciwko mnie — powiedział p. Józef Owczar — Mnie nawet i na to nie stać, ja piję...

Wszystko to mięta naprzeciwko mnie — powiedział p. Józef Owczar — Mnie nawet i na to nie stać, ja piję...

Koncern „Diła”
Zmiany w prasie ukraińskiej

W prasie rusko-ukraińskiej zaszyły od początku r. b. poważne zmiany: 1) Tygodnik „Nedila”, popularny organ grecko-katolicki, wydawany pod auspicjami J. E. ks. metropolity Szeptyckiego...

3) organ U. N. D. O. dla wsi, tygodnik „Svoboda”, powraca na własność spółki wydawniczej „Diła”.

W ten sposób powstaje wzmocniony koncern prasowy „Diła”, do którego wchodzi również tygodnik humorystyczno-satyryczny „Zorna”.

Co się tyczy koncernu wydawniczego Iwana Tyktora, ze składu redakcji radykalno-nacjonalnego „Nowego Czasu” ustępuje redaktor Dmytro Palijew, a dwutygodnik polityczny „Peremola” będzie wydawany nadal.

Erzed kratkami

Księżyc

Czterech przyjaciół siedziało w kawiarni p. Judki Opoczyńskiego, narzekając na kryzys, który ich zmusza do zagryzania jednym śledziem całej butelki wódki.

— Glupi. Przecie pełnia jest raz na miesiąc. — To też taki mój los sobaczy, że cały miesiąc zagrychy nawet nie powalam. A jeszcze mnie tak los przesładuje, że jak się pełni doczekam, to chmurzy miło zawala i cały kwartał niemało czem przetrzęca.

William Locke
Chwalcy bałwanów

Przekład L. Ciechanowieckiej. — Proszę wejść. Gerard wszedł do pokoju. Na widok gościa, siedzący przy biurku, zarzuconem papierami urzędnik podniósł się z krzesła.

89) cie było obłądnym wirem przygód. Każdy dzień przynosił coś nowego i różnił się od poprzedniego dnia.

Gdy się dowoli napatrzył znajomym domom i ulicom, znowu pograżył się w myślach. Dręczyła go myśl o spotkaniu się z Hugiem. Układał więc formułki przywitania, zastanawiał się, w jaki sposób prosić go będzie o przebaczenie...

Cab skierował się w boczną ulicę i zatrzymał się pod wskazanym numerem. Drzwi otworzyła pokojówka. Na widok Gerarda w oczach jej odmalowało się zdziwienie.

na służącą, która zdradzała silne zdenerwowanie. Wyjął więc portfel z biletami.

— Proszę dać mój bilet pani Colman i oznajmić jej, że stary przyjaciel pana Colmana ma do niego interes i zapytuje czy mógłby poczekać.

Janina wzięła bilet i wbiegła na schody. Gerard pozostał w hallu. Nagle wydało mu się, że skądś zna tę dziewczynę. Naprawdę jednak usiłował sobie przypomnieć, kogo mu przypomina.

— Niech pan pozwoli do salonu — rzekła zdyszonym głosem.

Udał się posłusznie wślada za nią, a gdy otworzyła drzwi salonu i usunęła się na bok, obrzucił ją badawczym spojrzeniem. Tak, nie ulegało wątpliwości, że już kiedyś ją widział.

Do duszy Gerarda wkraść się niepokój. Spotęował go widok dwóch znajomych świeczników. Stały one ongiś w pokoju Ireny. Odziedziczyła je po kimś z rodziny.

(C. d. n.)

Ukradli... dom

WILNO. 26. 1. — Oryginalny wypadek kradzieży zdarzył się w nocy z 22 na 23 b. m. w Śmiłowicach, gdzie nieznanymi sprawcy rozebrali dom b. obywatela amerykańskiego, a części wywieźli i ukryli w lesie.

REDAKCJA: Warszawa, Nowy świat 22. Telefon: 545-80 (Centrala). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11 — 12.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal ty (na wszystkich stronach po 6 szpal): na 1-iej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr.